

Sovy z Čarovného lesa

✿ Záchranná mise ✿

Catherine Coeová

bambóok

Catherine Coeová

Sovy z Čarovného lesa

Záchranná mise

Přeloženo z anglického originálu **The Owls of Blossom Wood #2: To the Rescue** vydaného nakladatelstvem Scholastic Limited v roce 2015.

Originally published and licensed by Scholastic Children's Books, a division of Scholastic Limited. All rights reserved.

Text © Catherine Coe Ltd, 2015

Cover © Andrew Farley, 2015

Inside Illustrations © Renée Kurilla, 2015

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 8025. publikaci

Překlad Eva Kadlecová
Jazyková úprava Gabriela Janů
Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová
Sazba Šimon Jimel
První vydání, Praha 2021
Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2021
Translation © Eva Kadlecová, 2021

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

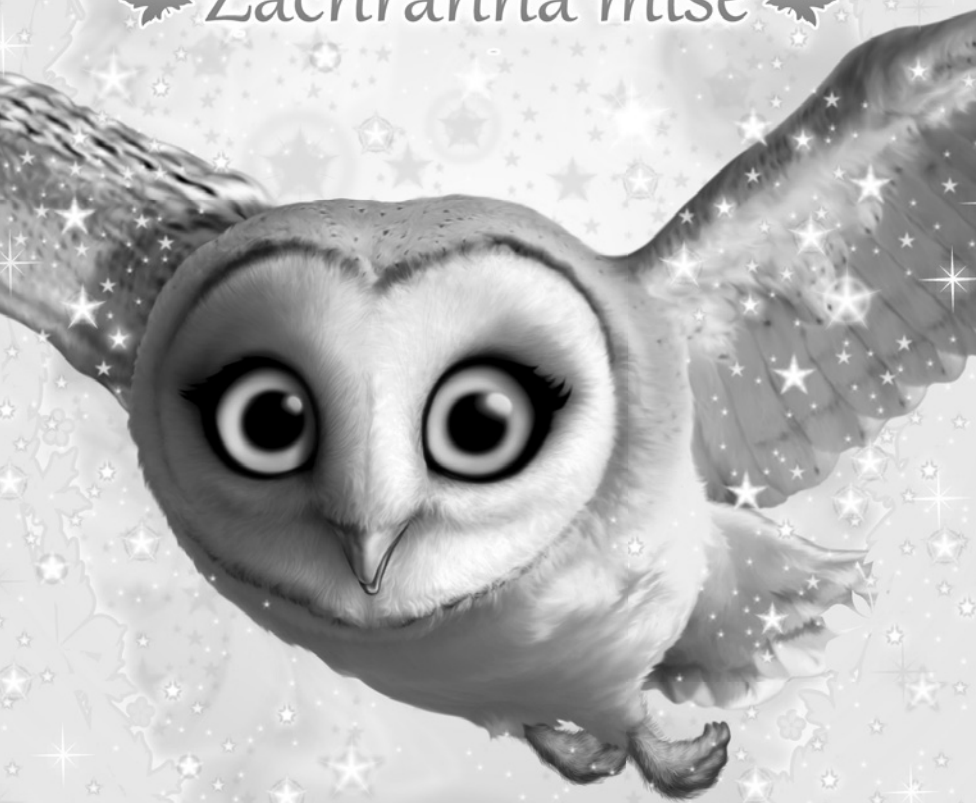
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-271-4223-1 (pdf)

ISBN 978-80-271-1287-6 (print)

Sovy z Čarovného lesa

✿ Záchranná mise ✿

Catherine Coeová

Čarovný les

Jantarová
poušť

Vrbové jezero

Jabloňový
sád

Borový les

Náprstníková
mýtina

Dunivé hory

Jezevčí
vodopády

Divoká řeka

Měsíční kaštan

Dubový
kruh

Velká houština

Coře Cochraneové,
s velikou láskou xxx

Kapitola 1

Zpátky v Čarovném lese

„Já bych se tak moc chtěla zase vrátit do Čarovného lesa!“ Eva se s rozzářenýma očima zahleděla na své nejlepší kamarádky Katku a Alex. Právě se vracely domů z krámků ve vesnici, kde byly koupit rodičům noviny na víkend.

„To já taky,“ přitakala jí tichým hlasem Alex. Byla ze všech tří dívek nejmenší

břečtanem. Zamávala novinami: „Jen je hodím domů a pak se sejďeme u vás na zahradě, Katko.“

Odběhla k vedlejší chaloupce s doškovou střechou, kde bydlela, a Alex také zamířila domů, k přízemnímu domku z červených cihel na druhé straně Katčina domu.

„Domluveno.“ Alex si poskočila a drdol z kudrnatých černých vlasů se jí zhoupl.
„Uvidíme se za pět minut!“

Ani ne za dvě minuty – protože na nějaké čekání neměly ani pomyslení – se Alex a Eva přirítily ke Katce na zahradu. Už z dálky viděly, jak vystrkuje hlavu z dutého kmene padlého kaštanu, a přitom se usmívá.

Rychle se za ní rozeběhly po vyšlapané cestičce.

„Tak co, je tam to peříčko? Je tam, vid!“
oddechovala prudce Eva.

Katka se zazubila, vytasila veliké lesklé bílé pírko a mrkla. „Jak jste to poznaly?“

„Protože se křeníš na celou zahradu!“ Alex strčila hlavu do dutého kmene. Byla trochu nadšená a trochu nervózní z toho, co je dnes v Čarovném lese čeká za dobrodružství.

„Počkat.“ Evě rázem zmizel úsměv z tváře. „Já mám jít dopoledne s maminkou na nějakou výstavu.“

Katka se chytila za hlavu. „A já mám v poledne taneční zkoušky! Ach jo, to není fér!“

Zato Alex se nepřestávala usmívat. „Copak jste zapomněly? Když jsme v Čarovném lese, tady doma vůbec neutíká čas!“

Katka si poskočila. Svíravý pocit zklamání v břiše nahradila vlna radostného vzrušení. „No jasně!“ Doběhla k dutině v kmeni. „Tak na co čekáme? Jdeme!“

Tři dívky se jedna po druhé nasoukaly do prostorné dutiny. Stejně jako poprvé Evu ohromilo, že uvnitř vypadal větší než zvenku. Dokonce i Katka, která byla ze tří kamarádek nejvyšší, se tu mohla pohodlně usadit, aniž by se blondátou hlavou dotýkala stropu.

Když byly v kmeni všechny tři a snažily se mrkáním navyknout oči na šero, Katka zvedla peříčko. „Připravené?“ zeptala se kamarádek. Cítila, jak se jí příjemnou nervozitou chvějí nohy.

„Připravené!“ odpověděly Eva a Alex. Navzájem se chytily za ruce a pevně zavřely oči.

Kmen se s nimi začal otáčet – nejdříve pomalu, potom čím dál rychleji. Dívky sevřely své dlaně pevněji a Alex se snažila zahnat strach, jak se otáčela stále dokola a kolem uší jí svištěl vítr. Koneckonců věděla, že jedině takhle se mohou dostat do Čarovného lesa. Jen jí to trochu připomínalo horskou dráhu, a tu nikdy neměla příliš v lásce!

Naopak Katka se neubránila nadšenému jekotu. Byla z toho bláznivého kolotoče

úplně unešená! „Už mě brní ruce! I prsty na nohou! Musíme být skoro tam!“

A měla pravdu, Hukot větru pomalu utichal a otáčení se zpomalovalo. Dívky se však neodvážily otevřít oči, dokud se nezastavilo úplně.

Teprve potom Eva otevřela jedno oko na škvírku. „Nemůžu tomu uvěřit. Vážně jsme zpátky,“ vydechla. S úžasem zamrkala na ten úchvatný pohled, který se jí naskytl. Stejně jako minule se ocitly na větvi v koruně mohutného Měsíčního kaštanu, ten ale dnes vypadal úplně jinak než při jejich předchozí návštěvě.

Tehdy strom umíral, hnědé listí mu usychalo a větve měl bezvládně svěšené. Dnes však byly jeho listy obrovské a zelené, leskly se a pevné větve čněly vysoko k nebi. Kmen, zahnutý do tvaru půlměsíce, po němž dostal strom jméno, vypadal silně

